

PENÉLOPE

CIA PEPA PLANA

DIRECCIÓ: NOLA RAE

C I A P E P A P L A N A P R E S E N T A

PENÈLOPE

Agafeu una pallassa y feu-la esperar el retorn d'un marit que acaba d'abandonar la llar per anar-se'n a la guerra. Doneu-li, com a distracció, una màquina de cosir, tisores, cinta mètrica i el fil suficient per que cosint, cosint, i enfilant l'agulla, pugui oblidar les penes i ens faci a nosaltres oblidar de pas les nostres. Doncs bé: el resultat és una versió de la Guerra de Troia que no té res que envejar a la de l'ínclit Homer. Com a la Ilíada i a la Odissea, també aquí tenim les naus gregues i les inexpugnables ciutadelles, els heroics guerrers i les seves batalles, les illes amatents i les voluptuoses Calipsos. I, com no, el cavall que va donar la victòria a les tropes dels grecs i va convertir el seu inventor, Ulisses, en tota una celebrity.

Es cert que aquí les victòries no es celebren amb monumentals sacrificis de bous i xais (¿els avantpassats de les nostres costellades?) per agrair els favors dels déus, sinó amb unes copetes de cava català; és cert també que al soroll del mar i al brogit de les tropes s'hi afegeix sovint el timbre de la porta i alguna cançó popular molt posterior a Homer, però també és veritat que aquesta Penèlope, malgrat no expressar-se en hexàmetres dactílics i ser bastant més descarada i irreverent que la original, ens cus a la cadira amb la seva poesia despullada i lacònica.

MERCEDES ABAD

FITXA ARTÍSTICA

PENÈLOPE

PALLASSA :

ASSESSORAMENT MÀGIA:

MUSICA ORIGINAL :

VESTUARI:

IL·LUMINACIÓ:

ATTREZZO:

FOTOGRAFIA :

AJUDANT DE DIRECCIÓ:

ADAPTACIÓ PALLASSA :

IDEA ORIGINAL:

DIRECCIÓ :

Pepa Plana

Mag Lari

Lluís Cartes

Rosa Solé

Jordi LLongueras

Oriol Blanchar, Xavier Garcia

Joan Sánchez

Aina Tur

Joan Busquets

Pepa Plana

NOLA RAE

Un fil conductor (vermell) que ens porta a explicar les diferents situacions del mite grec. Aquest fil ens permet fer i desfer un tapis, on la protagonista, aquesta Pepa/Penèlope pallassa, tot i esperar el seu Ramón/Ulisses, gaudeix compartint les situacions més poètiques i tendres d'aquesta espera així com les més absurdes i còmiques.

Aquesta es la cinquena producció de la companyia i aquest cop partim del mite de Penèlope, per desenvolupar un espectacle de creació pròpia on també continuem en la línia d'un espectacle pensat per a un públic adult on tenim a la Pepa pallassa, sola a l'escenari, jugant amb un codi no verbal.

L'equip de treball és gairebé el mateix que en les darreres produccions, però amb la important incorporació a la direcció de la prestigiosa degana de les pallasses Nola Rae, australiana resident a Anglaterra.

BREU EXPOSICIÓ DE LES COMPANYIES PARTICIPANTS

CIA PEPA PLANA

Pepa Plana, actriu i pallassa catalana, és l'ànima i directora artística de la companyia que porta el seu nom. La Cia. Pepa Plana és un referent nacional en el gènere per la qualitat dels seus espectacles i per la seva contribució en la visualització de les pallasses, destacant com una de les figures europees.

Pepa Plana prové del món de la interpretació, llicenciada al Institut del Teatre de Barcelona l'any 1989, que després dels seus primers passos va fundar la companyia Preterit Perfecte amb la que varen crear i girar tres espectacles. I no va ser fins al 1998 que va donar el pas definitiu a crear la seva pròpia companyia amb una clara intenció de fer teatre de pallassos pensats per a un públic adult i es així com ha estrenat i girat dotze espectacles.

"De Pe a Pa" (1998), "Giulietta" (2000), "Hatzàrdia" (2004), "L'atzar" (2004), "Penèlope" (2010). Amb "Èxode" (2011), per primer cop comparteix escena amb dos altres reconeguts pallassos, Joan Montanyès 'Monti' i Joan Valentí 'Nan'.

Durant el 2012 i 2013, inicià una nova etapa de la mà del Cirque du Soleil, amb la creació i gira del espectacle "Amaluna" de la prestigiosa companyia Quebequesa.

Després continua amb "Despistats" (2014), "Paradís Pintat" (2016), "Suite" (2017), "Veus que no veus" (2018) on per primer cop formen un duo de pallasses i "Si tu te'n vas" (2022) que ja és un trio.

Molts dels seus espectacles ha girat també per Europa i Amèrica Llatina amb assiduitat.

Juntament amb el reconeixement del públic ha estat guardonada amb nombrosos premis, on destacariem el Premi Nacional de Cultura 2014 atorgat per la Generalitat de Catalunya i el Premio Nacional de Circo 2022 atorgat pel Ministerio de Cultura de l'Estat Espanyol.

Tot això ha fet que Pepa Plana sigui la pallassa catalana més reconeguda i que el seu camí hagi servit per obrir un nou mercat en el panorama teatral de l'estat, i que cada nou projecte s'espera amb expectació.

Pepa Plana és també la directora artística del Festival Internacional de Pallasses d'Andorra, absolut referent del gènere.

- Premio Ángeles Rubio Argüelles 2024
- **Premio Nacional de Circo 2022** pel Ministeri de Cultura d'Espanya
- Premi del "Público de la 39 Mostra Internacional de Teatro Cómico e Festivo de Cangas" per l'espectacle "Voces que no ves"
- Premi Butaca 2020 a l'espectacle "Veus que no veus".
- Premi Zirkòlika a millor espectacle de pallasos 2019. "Veus que no veus".
- Premi Cultura de l'Associació Periòdica de Premsa en Català 2019 (APPEC).
- Premi del "Público de la XXXV Mostra Internacional de Teatro Cómico e Festivo de Cangas" per "Paraíso Pintado".
- Premi Zirkòlika al Millor Espectacle de Circ de Sala o Carpa del 2017 per Paradís Pintat
- **Premi Nacional de Cultura 2014** del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.
- Premi "Pallasso de l'any" 2013 de la Fira del Clown de Vilanova de la Muga.
- Premi Sabatot Alegre, 9a Setmana del Pallasso, Castellar del Vallès 2011.
- Premi del Públic a la Gala dels Premis de la Revista Zirkolika 2010, per Penèlope.
- Premi ARC 2004 en la categoria de circ per l'espectacle "Giulietta"
- Menció Honorífica per l'espectacle "Giulietta" en el IXè Festival Internacional de Pallasos de Cornellà.
- Premi Aplaudiment FAD 1999 per l'espectacle "De Pe a Pa"

En aquest cas, les xifres es dimensionen. Nola Rae es nascuda a Austràlia tot i que fa 44 anys que viu a Anglaterra. Te formació de dansa clàssica amb l'escola del Royal Ballet of London, gràcies al que va ballar professionalment al Malmö Stadsteater and Tivoli Pantomime Theatre in Copenhagen. També va estudiar mim amb Marcel Marceau a Paris i posteriorment va fundar al 1974 el prestigiós London Mime Theatre. Porta 40 anys als escenaris, el que fa que sigui la pallassa degana en actiu. Ha estat presentant els seus espectacles, sempre sense paraules, en més de 65 països.

Te multitud de premis i guardons i fins i tot aquest 2008 li han atorgat la distinció
M.B.E. by the Queen in her New Year's Honours List
("Member of The Most Excellent Order of The British Empire")
per la seva contibució al Drama i al Mim.

Ahí está Pepa Plana, aunque aún no la veamos, la payasa de corazón púrpura y grandes zapatones, que comienza a conquistarnos, aun antes de que la luz se encienda, con un solo suspiro. Y sí, es imposible no dejarse conquistar por ella, no terminar absolutamente entregado a su enorme poder comunicativo, ante su brillante capacidad para medir los tiempos de los gags, saber escuchar el latido de la sala y hacer que el espectáculo respire acompasado con él.

Joaquín Melguizo, Heraldo de Aragón, 5 Deseembre 2009.

Si l'entrenador dels All Blacks, arribés a veure Pepa Plana en acció la fitxaria ipso facto. Coneguda per la seva capacitat de transformar-se en diversos personatges simplement variant el gest, l'actriu porta aquesta habilitat camaleònica fins a l'extrem a Penèlope. Pepa és la pallerassa menuda i coqueta, però també és la Penèlope que es rebel·la contra el destí que li va assignar Homer.

Gemma Tramullas, El Periódico 30/04/2010

Hi ha en aquest espectacle un munt d'idees brillants, originals i aparentment senzilles, però hi ha també molta feina i, sobretot, hi ha el talent de Pepa Plana, una pallerassa tendra i entremaliada que ens ofereix la versió més divertida del viatge d'Ulisses, però també de l'espera de Penèlope, que s'hagi fet mai. Gran Pepa Plana.

Dani Chicano, El Punt, 13/04/2010

A Pepa Plana se li ha de reconèixer, a més d'haver estat pionera a l'Estat, l'eficaç empatia del personatge i la valentia artística demostrada amb reptes solitaris com De Pe a Pa, Giulietta, Hatzàrdia i ara aquesta intel·ligent revisitació de l'epopeia homèrica. A Penèlope la pallerassa juga amb l'espai, el temps i el simbolisme i contrasimbolisme dels continguts. La Plana té un magnífic territori per recórrer i el seu caràcter d'esponja vaticina el millor.

Jordi Jané, Avui, 30/04/2010

Si Penèlope, l'esposa d'Ulisses, ha estat sempre eclipsada per la fama del seu home, a Penèlope és ella la gran heroïna, la dona que mou els fils -literalment- de la guerra de Troia i la lúcida estratega que suggereix la construcció d'un cavall de fusta per fer caure la llegendària ciutat. L'hàbil joc amb el públic o escenes com la de la batalla rere els murs de la ciutat assetjada certifiquen el carisma de Plana i l'innegable interès de la proposta. Pepa Plana mima el detall.

Came Tierz, Time Out, 06/05/2010

Penélope es un prodigio de mímica delicada y sarcástica, de complicidad con el público y de introspección de la artista con su trabajo creativo, de realismo -la vida física de objetos y utensilios- y fantasía -los pocos y muy efectivos números de ilusionismo-. Con su nariz roja de payasa Pepa Plana reivindica el humor inteligente en el que cada sonrisa va acompañada de una reflexión.

Antonio J. Navarro, Guia del Ocio, 07/05/2010

Crítica de teatre | Joaquín Mdelgado

El corazón en la mirada

Penélope es el último espectáculo de la payasa Pepa Plana, que desde el estreno en la Sala Muntaner de Zaragoza, ha estado recorriendo las salas de teatro de España. Ocupa en la mirada de los espectadores un lugar especial. ¿Por qué? Porque Pepa Plana, con su mirada, nos muestra un mundo que nos es desconocido. Pepa Plana es una payasa que nos muestra un mundo que nos es desconocido. Pepa Plana es una payasa que nos muestra un mundo que nos es desconocido.

LA FICHA *****

Penélope
 Dirección: Nola Rae
 Sala Muntaner, hasta el 30 de mayo.

Revista de Letras

Pepa Plana ama la de Troya | Por Joana A. Mallo | Teatro | 11/05/10

Penélope
 Més original i pura. Pepa Plana
 Direcció: Nola Rae
 Sala Muntaner, fins al 30 de maig.

«Es possible fer una adaptació de l'Odissea d'Homero, doncs el punt de vista de Penélope és el d'una dona que espera pel seu marit, i això és el que més interessa a Pepa Plana. És una dona que espera pel seu marit, i això és el que més interessa a Pepa Plana. És una dona que espera pel seu marit, i això és el que més interessa a Pepa Plana.

Ramon (Ulisses) juga la paueta i se la juga. Pepa (Penélope) se queda lliscant en casa en la màquina marca Sparta, Pepita (la criada) i un pajarraco ladrador de nombre "Calipo". Mentre protagonitzava la comedia, Pepa Plana va acompanyada de la seva filla, Pepita, i un pajarraco ladrador de nombre "Calipo".

Pepa Plana se va a Honors per el Arc de Triomf i ha de preparar un disc de música. Penélope es muda, reivindica la idea del Caball de Troia. Penélope no perdona a Ulisses la infidelitat amb Calipo. A més, la payasa juga altres papers, com el de la criada, el de la filla, el de la mare, el de la dona que espera pel seu marit, el de la dona que espera pel seu marit, el de la dona que espera pel seu marit.

TEATRO < CRÍTICA

Crítica

'Penélope', mujeres abandonadas

La realidad y la ficción se mezclan en la última producción de la payasa Pepa Plana, que habla de este problema social desde la desdramatización

Pepa Plana es una payasa, en el sentido más noble del término, capaz de observar el desquiciado mundo que nos rodea de forma tan incisiva como hilarante. ¿Cómo? Instrumentalizando el absurdo y las emociones humanas —alegría, tristeza, amor, miedo, deseo...— como eje de un discurso artístico y filosófico de mayor calado: el payaso nos ayuda a recordar que no importa tanto lo que nos sucede como la actitud que tenemos ante ello. Sus personajes están emparejados históricamente con mimos, titiriteros, magos y cuentacuentos, artistas insurgentes que perturban al orden con sus cuestiones sin respuesta. 'Penélope' es una versión irreverente de la guerra de Troya según Homero, a través del personaje de la esposa de Ulises, abandonada a su suerte en la intimidad de su hogar durante veinte años. Una Penélope que tiene la idea del caballo de madera, que sintetiza la épica homérica por medio de un alambicado tapiz de cuerda roja, trozos

de tela y pinzas para tender la ropa, y sufre ataques de celos cuando se entera del affair de su Ulises con la niña Calipo. No obstante, 'Penélope' también es Pepa, un ama de casa vulgar que alivia su soledad con su máquina de coser, sus tijeras, su cinta métrica y la compañía de un loro malcarado, después de que su esposo, Ramon, la abandone sin dar explicación alguna. La realidad y la ficción se mezclan para ahondar, desde la desdramatización, en la existencia de esas mujeres abandonadas que, según escribió Honoré de Balzac, son las que simplemente aman sin saber amar. Como Penélope, como Pepa... 'Penélope' es un prodigio de mímica delicada y sarcástica, de complicidad con el público y de introspección de la artista con su trabajo creativo, de realismo —la vida física de objetos y utensilios— y fantasía —los pocos y muy efectivos números de ilusionismo—. Con su roja nariz de payasa y su cara de niña atónita y ridículamente maliciosa, Pepa Plana reivindica el humor inteligente en el que cada sonrisa va acompañada de una reflexión.

Ficha: Hasta el 30/5. Lugar: Sala Muntaner. + info: Consultar Agencia de Teatro, página 115 / www.salamuntaner.com.

'Pe' de Pepa, Penélope i Pepita
 La pallassa Pepa Plana planta cara al mite d'Homero a 'Penélope'

CRÓNICA

CEMATA TRAMALLAS
 IRENECLOP

Si l'entrenador dels All Blacks, la selecció nacional de rugbi de Nova Zelanda, arribés a veure Pepa Plana no accedís la fitxar-la. Concedida per la seva capacitat de transformar-se en diversos personatges simplement variant el gest, l'actriu pota aquesta habilitat cabalística fins a l'extrem a Penélope, l'espectacle que va estrenar darrerament a la Sala Muntaner. Pepa Plana és la Penélope que es rebel·la contra el destí que li va assignar Homero, en lloc de dedicar-se a filar mentre espera la tornada d'Ulisses, es converteix en un fort guerrer troià. Per a això necessita amb un desvellat de força cosir la dansa maori Haka Ka Mate, que els All Blacks ballen abans dels seus partits per infundir-los per als seus rivals.

Aquest és un dels moments més divertits d'una obra que revisa el mite d'Homero des de la perspectiva de la dona contemporània. Penélope

••• Pepa Plana convoca a entrar a la fortalesa de Troia a la Sala Muntaner.

L'actriu es converteix en un guerrer troià i executa la dansa maori Haka Ka Mate

Les aventures d'Ulisses, Penélope és un espectacle per a adults que transcorre lentament. Tot i així, l'actriu pensa que hi haurà a la sala el dia de l'estrena assegurant que "no havia passat cap dia amb la Pepa..."

Crítiques

Penélope

★★★★★

Sala Muntaner
 Fins al 30 de maig

Si Penélope, l'esposa d'Ulisses, ha estat sempre eclipsada per la fama del seu home, a Penélope és ella la gran heroïna, la dona que mou els fils —literalment— de la guerra de Troia i la lúcida estrataga que suggereix la construcció d'un cavall de fusta per fer caure la llegendària ciutat. Pepa Plana surt tota sola a escena, però l'ombra dels artistes que l'acompanyen entre caixes es projecta a les taules: la veterana Nola Rae subscrivirà una posada en escena àgil, tendrà i divertirà; Lluís Cartes, l'excel·lent contrapunt musical a les accions de Pepa; Penélope Pepita —tres dels personatges que encarna Plana— i Joan Basquets signa la translació del mite homèric al llenguatge del clown, i fins i tot el Mag Lari ha ensenyat a la pallassa uns trucs que eleven la clàssica màgica del muntatge. Tot plegat se suma a l'acurada feina de l'equip artístic —amb una escenografia mínima de la qual sorgirà un vaixell,

teatre | penélope

Pepa Plana, a Penélope | DA, PP.

Teixir el riure

Idea original i pallassa: Pepa Plana.
 Direcció: Nola Rae.
 Lloc i dia: Sala La Planeta, 9 d'abril del 2010.

Gairebé acabat d'estrenar, com aquell qui diu, la genial pallassa Pepa Plana es va plantar el cap de setmana passat a la sala La Planeta —on ja hi havia portat *Giulietta* i també *Hatzárdia*— en el seu darrer espectacle, *Penélope*, en què recupera força de l'esperit i la idea del *Giulietta*, que partia de l'obra de Shakespeare, però aquesta vegada basant-se en l'*Odissea* d'Homero. Hi ha en aquest espectacle un munt d'idees brillants, originals i aparentment senzilles, però hi ha també molta feina i, sobretot, hi ha el talent de Pepa Plana, una pallassa tendria i entremaliada que ens ofereix la versió més divertida del viatge d'Ulisses, però també de l'espera de Penélope, que s'hagi fet mal. Plana apel·la a l'agut esperit primigeni de criatures que tenim tots aplegat per connectar amb el públic, conseqüent-lo i explicar-li una guerra de Troia absolutament esbojarrada, amb la participació del vaixell d'Ulisses i la seva tripulació inclosa, en què un bledat dansa un haka maori, en què les muralles de Troia i el cavall gegant de fusta amb què són enganyats els seus defensors es fan realitat. Plana, amb un fil vermell, va teixint la història sobre una manta de basitida de tres cares on s'adhereix el fil per dibuixar ara el vaixell, ara la ciutat de Troia, mentre espera que el seu Ulisses/Ramon, que ha marxat inesperadament, abruptament, torni. Hi ha també un rerefons que, de tant en tant treu el nas, i que va més enllà de voler fer riure, que fa referència al que podrien anomenar el meravellós món de la parella, a conceptes com ara el romanticisme —o la seva pèrdua— i la fidelitat; un món al qual es refereix amb ironia punyent. Com tota peça acabada d'estrenar, li cal rodar i reduir-ne la durada un mínim d'un quart d'hora. Gran Pepa Plana.

AVUI+

CRÍTICA

La pallassa juga amb l'espai, el temps i el simbolisme

Un altre pas cap endavant

Jordi Jané

Penélope
 Amb Pepa Plana, Dir.: N. Rae, Sala Muntaner, 28 d'abril

A Pepa Plana se li han de reconèixer, a més d'haver estat pionera a l'estat, l'eficàcia, empània del personatge i la valentia artística demostrada amb reptes solitaris com de Pe a Pla, Giulietta i Hatzárdia. A aquestes reptes cal sumar-hi encara l'heretodotia d'haver gosat agafar pel bescoll, l'ànima i el sexe la Blanche Dubois d'un tramvia anomenat desig amb un resultat al meu entendre molt poc comprès i valorat per la nostra crítica teatral: ara aquesta intel·ligent revisió simbòlica de continguts, ajudada en moments puntuals per la música de Lluís

KURIER

Simply the Best

Die Clown-Visiten aus Katalanien, Pepa Plana ist die Weltmeisterin. Pepa Plana, Clowns aus Katalanien (Spanien, meist) als Penelope einen granden Abend beim deutschen Clowndivertissement. Sie hat zu erleben ein Abenteuer. Ein hartes Abenteuer. Obgleich sie, schreibt eine kurze Geschichte, ist kürzer als eine SMS. In sie kommt irgendwann... selbst für mich ist es ein Abenteuer. Obgleich sie, schreibt eine kurze Geschichte, ist kürzer als eine SMS. In sie kommt irgendwann... selbst für mich ist es ein Abenteuer. Obgleich sie, schreibt eine kurze Geschichte, ist kürzer als eine SMS. In sie kommt irgendwann... selbst für mich ist es ein Abenteuer.

WWW.PEPAPLANA.COM

